

බෝධිසත්ත්ව චරණය සහ ලෝක ජිනා සංකල්පය

ඇන්කදුරේ සුමනසාර හිමි

Buddhism calls itself a "non-theistic" religion. The historical Buddha taught that believing in and worshipping gods was not useful for those seeking to realize enlightenment. Due to this, many Buddhists consider themselves to be atheists. Yet Buddhist art and literature are richly stocked with god-like beings, many of which are known as bodhisattvas. This is especially true of Mahayana Buddhism. Mahayana temples are populated by statues and paintings of many characters and creatures, some beautiful, some demonic. After buddhas, the most important beings in Mahayana iconography are bodhisattvas. The word *bodhisattva* means "enlightenment being." Very simply, bodhisattvas are beings who work for the enlightenment of all beings, not just themselves. They vow not to enter Nirvana until all beings enter Nirvana together. The bodhisattva is the ideal of all Mahayana Buddhists. The bodhisattva's path is for all of us, not just the beings in the statues and pictures. Mahayana Buddhists take Bodhisattva Vows to save all beings.

මහායාන දර්ශනයේ දී බෝධිසත්ත්ව සංකල්පය සර්වභවය පෞරුෂයකින් විචිත්‍රණය කොට තිබෙනු දක්නට ලැබේ. බෝධිසත්ත්වයන්ගේ උපතේ සිට පැවතුණු ක්‍රියාකලාපයන්, ලාලිතා ලීලාවන් සියල්ල අපූර්වත්වයකින් හුවා දක්වනු ලැබේ. ඊස් ඩේවිස් මහතා බෝධිසත්ත්ව යනුවෙන් අරුත් ගන්වන්නේ බුද්ධත්වය ලබා ගැනීමට අරමුණු කරගත් තැනැත්තා යන අදහසිනි. එමෙන් ම මොනියර් විලියම් මහතා පෙන්වා දෙන්නේ සම්පූර්ණ වූ ඥානය හෙවත් බෝධිය සාරය කොට ඇති පුද්ගලයා බෝධිසත්ත්ව නම් වන බවයි. මේ අනුව බුදු බව පතා දීර්ඝ කාලීන ආධ්‍යාත්මික චරණයක යෙදුණු පුද්ගලයකු බෝධිසත්ත්ව යන වචනයෙන් හැඳින්වෙන බව පෙනේ. මහායානයෙහි මෙන් ම ථේරවාදයෙහි ද බෝධිසත්ත්ව වරුන්ට සුවිශේෂී තැනක් හිමි

වේ. එනමුදු ථේරවාදයට වඩා අධිශ්වර පිතෘත්වයකින් මහායානයේ දී බෝසත්වරුන් නිරූපණය වන අයුරු දක්නට ලැබේ. ශාක්‍යමුනි මහා මුනිවර බෝසත්හු සියලු දිශා ඒකාලෝක කරති, යන අදහසින් බෝසත් සංකල්පය අතිමානුෂීය තත්ත්වයට යොමුකර ඇති ස්වභාවයක් මහායානයේ දී දක්නට ලැබේ. එකී තත්ත්වයේ උච්චතම අවස්ථාව ලෙස පැහැදිලි වන්නේ ප්‍රධාන බෝධි සත්ත්වයන් 08 දෙනෙකු තෝරා ගැනීම ය. මොවුහු 'ධ්‍යානබෝධිසත්ත්ව, මහාස්ථාන ප්‍රාප්තිතොලෝකා විජයී' යනුවෙන් හැඳින් වෙති.

- ★ අවලෝකිතේශ්වර
- ★ ආකාශගර්භ
- ★ වජ්‍රගර්භ
- ★ කෂිති ගර්භ
- ★ සර්වනිවාරණ
- ★ විෂ්කම්භි
- ★ මෙමත්‍රෙය නාථ
- ★ සමන්තභද්‍ර
- ★ මඤ්ජු ශ්‍රී

එම බෝසත්වරුන් පිළිබඳ තිබූ ආකල්පය සද්ධර්මපුණ්ඩරීක සූත්‍රයේ දී වැඩි දියණු ස්වරූපයකින් හඳුනා ගත හැකි ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ මහාසාද්ධි ප්‍රාතිහාර්ය පෙන්වමින් බොහෝ මහසත්වරුන්ට අවුරුදු අසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් පුරුදු පුහුණු කළ පෙරුම් පුරා අවබෝධ කරගත් සමායක් සම්බෝධිය බෝසතුන්ට පැවරූ බව සද්ධර්මපුණ්ඩරීකයේ 22 පරිච්ඡේදයේ දී විස්තර වේ "ගණන් කළ නොහැකි සියදහස් මිලියන අසංඛ්‍යයක් කල්ප ගණන් පෙරුම්පුරා දුෂ්කරව පුරුදු පුහුණු කළ අනුත්තර සමායක් සම්බෝධිය මම දැන් ඔබට පවරමි. ඔබ එක ම මනසකින් මෙම ධර්මය ලොව දේශනා කළ යුතු ය. එහි ප්‍රතිඵල ලැබීමට සෑම තැන ම පැතිර විය යුතු ය"(සද්ධර්මපුණ්ඩරීක සූත්‍රය, 1978, 22 පරි).

තදුක්ත විස්තරයට අනුව බෝසතුන්ගේ කාර්ය භාරය ද සමායග් සම්බෝධි ඥානය ලබාගැනීම සඳහා සත්ත්වයන්ට ඉඩ ප්‍රස්තාව සලසා දීම බව ප්‍රකට වේ. මෙකී කාර්ය ඉටුකිරීමේ දී බෝසත්වරුන් නිරූපණය වන්නේ ලෝක පිතෘවරු වශයෙන් බව ප්‍රඥායමාන ය.

මෙමත්‍රෙය බෝසත්වරයාණෝ

මුද්‍රාව	-	ධර්මවක්‍ර, වර, විතර්ක
සංකේතය	-	පූර්ණසටය සහ වක්‍රය
වර්ණය	-	කහ පැහැය

විශේෂ සටහන	-	හිසමත පැලඳි ස්තූපය
ධ්‍යානී බුද්ධ	-	අමෝසසිද්ධි
ධ්‍යානී බෝධිසත්ත්ව	-	විශ්වපානී
මානුෂී බුද්ධ	-	මෙමත්‍රේය

සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රයට අනුව මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතුන් තව්තිසා දෙව්ලොව වැඩ වසන බව පැවසේ. එමෙන් ම මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතාණෝ දෙතිස් මහාපුරිස ලකුණින් යුක්ත වන අතර නොයෙක් මහාසත් බෝසත්වරු වටකරගෙන සිටිති. එමෙන් ම එම බෝසතුන්ට සිය දහස් දස දහස් දසලක්‍ෂ ගණනින් දිව්‍යාංගනාවන් උපස්ථාන කරන බව ද පැහැදිලි කෙරේ. ශක්‍යමුනි බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් පසුව බුද්ධත්වයට පැමිණෙන්නේ මේ මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතාණෝ ය. මෙතුමාගේ බුදුවීම දක්වා ඇති කාලය කොටස් තුනකට බෙදේ.

- ★ ධර්මවක්‍ර සමය- බුද්ධ පරිණිව්‍යාණයේ සිට අවු: 500 දක්වා.
- ★ සද්ධර්මප්‍රතිරූපක සමය - එතැන් සිට අවු 1500 දක්වා.
- ★ ධර්මවක්‍ර සමය - එතැන් සිට අවු 300 දක්වා.

මහායාන සූත්‍රයන්හි දී මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතුන්ගේ ලෝක පිතෘත්වය අඩු වැඩි වශයෙන් නිරූපණය වන අවස්ථා දක්නට ලැබේ. ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙකී බෝසතුන්ව හික්‍ෂුන්ට හඳුන්වා දෙන්නේ මෙසේ ය. “බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගැඹුරු ධර්මය විශිෂ්ට සේ විදහා දැක්විය හැකි අන් අයකු කථාගතයාණෝ හැරුනවිට සිටිනම්, ඒ මේ මෙමත්‍රේයනාථ පමණකි”

මෙය ලෝක පිතෘ වශයෙන් මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතුන් හැදින් වූ හොඳම ප්‍රකාශයක් ලෙස හඳුනා ගැනීම වැදගත් ය. බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් පසුව ලොව සිටින සුවිශේෂී ම පුද්ගලයා ලෙස මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතුන් හඳුන්වා තිබීම, ලෝක පිතෘත්වයක් මෙම බෝසතුන්ට ආරෝපණය වූ බවට කදිම සාධකයකි. මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතාණන් වහන්සේ මහායානයේ දී පිළිගැනෙන්නේ ධර්ම දේශකයකු වශයෙනි. එහි දී ගැඹුරු ධර්මය විග්‍රහ කරන හා තෝරා දෙන විශිෂ්ට ධර්මඥානයක් ඇත්තකු සේ නිරූපණය වේ. සෙසු බෝසතුන් තරමට ම පිතෘත්වයක් මෙමත්‍රේයනාථ බෝසත් වරයාණන්ගෙන් හඳුනාගත නොහැකි ය. මෙකී කාරණය ශාලිස්තම්භ සූත්‍රයේ දී මනාව පැහැදිලි වේ “ආයුෂ්මාන් ශාරිපුත්‍රෝ මෙමත්‍රේයං බොධිසත්ථං මහාසත්ථමේතදවෝචන් - අධ්‍යාත්‍ර ශාලිස්තම්බවලෝකාය මෙමත්‍රේය හගචතා හික්‍ෂුභා: සුත්‍රමිදමුක්තම්. යෝ හික්‍ෂව: ප්‍රතිතාසමුත්ථාදං පශ්‍යති, ස ධර්මංපශ්‍යති..... අථ මෙමත්‍රේය සුගතෝක්තසුත්‍රාත්තසසා අර්ථ: කථම: ප්‍රතිතාසමුත්ථාද: කථම: බුද්ධ: කථම: කථං ප්‍රතිතා සමුත්ථාදං පශ්‍යන් ධර්මං පශ්‍යති ? කථං ධර්මං පශ්‍යන් බුද්ධං පශ්‍යති ?” (ශාලිස්තම්භ සූත්‍රය, මහායාන සූත්‍ර සංග්‍රහය, I, 100 පිටුව) යනුවෙන් දැක්වෙන පරිදි ශාරිපුත්‍ර හිමි මෙමත්‍රේයනාථයන් වහන්සේගෙන් අසන්නේ ගැඹුරු ධර්ම කාරණයක් පිළිබඳව ය.

යමෙක් ප්‍රතිත්‍යාස සමුත්පාදය දැකී ද, හෙතෙම ධර්මය දැකින බවත්, යමෙක් ධර්මය දැකී ද, හෙතෙම බුදුන් දැකින්නේ ය යන බුද්ධ දේශිතයේ අර්ථය පැහැදිලි කරන ලෙස බෝසතුන්ට ආයාචනය කරයි.

එකී ප්‍රතිත්‍යාස සමුත්පාදය යනු කුමක් ද? බුද්ධත්වය කුමක් ද? කෙසේ ප්‍රතිත්‍යාස සමුත්පාදය දැක ධර්මය දැකී ද?, කෙසේ ධර්මය දැක බුදුන් දැකින්නේ ද? ආදී ප්‍රශ්න ගණනාවක් ම අසන්නේ මෙමත්‍රෙයනාථ බෝසතුන්ගෙනි. මේ අනුව සියලුම ප්‍රශ්නවලට මනාව පිළිතුරු දෙන ආකාරය ඉහත සූත්‍රයෙන් පිළිබිඹු වේ. “ඒවමුක්තො මෙමත්‍රෙයො බෝධිසත්වෝ මහාසත්ව:ආයුෂ්මන්තං ශාරද්වතිපුත්‍රමෙනදවොචන්” (ශාලිස්තම්භ සූත්‍රය, මහායාන සූත්‍ර සංග්‍රහය, I කොටස, 101 පිටුව) යනුවෙන් කරන පිළිතුරු දීමෙන් මෙමත්‍රෙයනාථ බෝසතුන් සතු අසම සම ධර්මඥානය මනාව ප්‍රකට වේ. එමෙන් ම මෙමත්‍රෙයනාථ බෝධිසත්වයන් වර්තමානයේ පමණක් නොව අතීත, අනාගත බුදුවරුන්ගේ ධර්මය ද මැනවින් දේශනා කරන්නට සමතෙක් ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ ම සදහන් කරති. එමෙන් ම ඒ හැමවිට ම බෝසතුන් සියලු ධර්ම කථිකයන් අභිභවා අග්‍රගණ්‍යය කෙනකු වන බව ද බුද්ධ කාර්ය මනාව ඉටුකරන පුද්ගලයෙක් ලෙස ද අර්ථගන්වනු පෙනේ “..... සර්වත්‍ර ව බුද්ධකෘතොන සන්ඝානං ව පරිපාකායාභිය්ක්තො’භුන්.....” මෙම විස්තරයෙන් පැහැදිලි වන්නේ සර්වච්ඡායී බවක් බෝසතුන්ගේ චරිතයෙන් ප්‍රකට වන බව ය. එපමණක් ද නොව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය සත්ත්වයාට මනාව කියා දිය හැකි සත්ත්වයන්ගේ පියකු වශයෙන් ද මෙමත්‍රෙයනාථ බෝධිසත්වයන්ව නිරූපණය වන අයුරු පෙනේ.

සමන්තභද්‍ර බෝසත් වරයාණෝ

- මුද්‍රාව - විතකී සහ වරද
- සංකේතය - චිත්තාමණි සහ උත්පලය
- වර්ණය - පලාවන් පැහැය සහ කහ පැහැය
- වාහනය - හස්තියා
- ධ්‍යානී බුද්ධ - වෛරෝචන

මෙතුමා ධ්‍යානී බෝසත්වරයකු වශයෙන් මහායානයේ දී හැඳින් වේ. හිස මත ඔටුන්නක් ද ශරීරයේ බොහෝ ආභරණ ද පලඳියි. වම් අතින් චිත්තාමණිකායක් හෝ නිලෝත්ඵලයක් දරන අතර දකුණු අතේ විතර්ක මුද්‍රාව ඇති බව විස්තර වේ. මහායානයේ දී මෙතුමාට අංගසම්පූර්ණ ලෝක පිතෘත්වයක් ආරෝපණය නොකෙරෙන අතර යම් යම් තැන්වල දී පමණක් ලෝක පිතෘවරයකුගේ ලක්ෂණ මඳින් මද මතුවීම දක්නට ලැබේ. සමන්තභද්‍ර බෝසත්වරයාණන් ද ගණන් කළ නොහැකි විස්තර කළ නොහැකි මහාබෝසත් පිරිසක් පිරිවරාගෙන සිටින බව සදහන් ය “අථ බලු සමන්තභද්‍රෙ බෝධිසත්වෝ මහාසත්ථ පූර්වසාංදිශි ගණනාසමතික්‍රාන්තො බෝධිසත්වො: සාර්ධපරිවාහ: පුරස්කෘත: පුකම්පද්භි: ක්ෂේත්‍රො පුවර්ෂද්භි: පද්මෙම: ප්‍රමාද්‍ය මානෙසකුර්ය කෝටිනසුතශතසහසෙසු: මහතා බෝධිසත්ත්වානුභාවෙන

බෝසතුන්ගේ ලෝකෝත්තර බලය යැයි ඔහු හඳුනාගත යුතු බව ය. සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය ජම්බුද්වීපය පුරා දේශනා කරමි. එම සූත්‍රය යම් පුද්ගලයකු විසින් පිළිගනු ලබන්නේ ද ඔවුන් විසින් තම හඬ ගැන මෙසේ සිතිය යුතුයි. එනම් මේ සියල්ල සිදුවන්නේ සමන්තභද්‍ර බෝසතුන්ගේ සාධිප්‍රාතිහාර්ය බලය අනුවය වශයෙනි. මෙහි දී සමන්තභද්‍ර බෝසතුන්ගේ ලෝකෝත්තර බලයත්, සාධිප්‍රාතිහාර්ය බලයත් ගම්‍යමාන ය. සියලු කරුණු විමර්ශනයේ දී සමන්තභද්‍ර බෝසතාණන් වහන්සේ මහායානයෙහි නිරූපිතව ඇත්තේ සත්ත්වයාගේ ආරක්‍ෂකයකු වශයෙනි. එසේ වුව ද, පිතෘත්වය අඩු වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන අයුරු මෙහි දී ප්‍රකට ය.

මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත් වරයාණෝ

- මුද්‍රාව - ධර්ම චක්‍ර
- සංකේතය - බංගය හෝ පුස්තකය
- වර්ණය - සුදු, රතු හෝ කළු
- වාහනය - සිංහයා
- ශක්ති - සරස්වතී

මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් ප්‍රථම බෝධිසත්ත්වවරයා වශයෙන් පිළිගැනේ. සියලු බෝසතුන් බුදුබව පිණිස පුරුදු කරන බැවින් ආදි බුද්ධ නමින් ද හැඳින් වේ. එසේ ම මඤ්ජුසෝම, මහාරාජ ලීලා, සාධන, වජ්‍රනාග, මඤ්ජුවජ්‍ර, කුමාරවාජ්ශ්වර, කුමාරභූතාදී පර්යාය නාම රාශියකින් ද හැඳින් වෙයි.

ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නළලින් නික්මුණු රශ්මි ධාරාවක් දඹගසට වැදී එහි හටගත් මලකින් මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ උත්පත්තිය සිදු වී යැයි මහායාන ග්‍රන්ථවල දක්නට ඇත. එමෙන් ම ඇතැම් නූතන විචාරකයන්ගේ මතය නම් මෙතුමා උත්තර භාරතයේ ධර්මදූත මෙහෙවරේ යෙදුණු ධර්ම දූතයකු බවයි (Bodhisattva Doctriue P. 28). එසේ ම මෙතුමා සත්ත්වයන්ගේ අරක්‍ෂකයා ලෙස නිරූපිත ය. මහායානයෙහි මෙතුමාට දැඩි ලෙස පිතෘ සංකල්පයක් ආරෝපණය වී ඇති බවක් දක්නට නොලැබේ. හින්දු දහමේ විෂ්ණු දෙවියන්ට හිමි වී ඇති ස්ථානය මහායාන බුදු දහමේ දී මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත්වරයාට ලැබී ඇතැයි කිව හැකි ය. එහෙත් සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ දී මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත්වරයාගේ ලෝක පිතෘත්වය මදින් මද ප්‍රකට වන අවස්ථා ගණනාවක් හඳුනා ගත හැකි ය “බුද්ධ පුත්‍ර මඤ්ජු ශ්‍රී, මේ සභාවේ කුතුහලය සැකය දුරුකරන ලෙස ඔබට ආයාචනය කරන්නෙමු” (Bukkyo Dendo Kyokai,2008, P.02). බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශරීරයෙන් නිකුත්වන ආලෝක ධාරාවන් පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීමට යොදාගනු ලබන්නේ මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත්වරයා ය “හගවතො මහානිමිත්තං ප්‍රතිහාර්යාවහාසංදෘෂ්ට්වා ආශ්චර්ය ප්‍රාප්තානාම භුතප්‍රාප්තානාං කෞතුහලප්‍රාප්තනාමෙකද්භවත් කිං නු බලු වයම්ච මෙවරූපං හගවතො මහද්නිර්ප්‍රාතිහාර්යාව හාසං කෘතං පරිපුච්ඡේම” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 8 පරි). මෙසේ මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත් වරයාගෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රශ්මි

කදම්බයන් පිළිබඳ විචාරීමෙන් හා එහි දී එතුමා ඊට දෙන පිළිතුරෙන් ද ගම්‍යවන්නේ පිතෘත්වයේ ලක්‍ෂණයකි. මඤ්ජු ශ්‍රී, සතර ශ්‍රාවයන්, මකර, නාග, අසුරයන් ඔබ දෙස බලා සිටින්නේ ඔබ දෙන පිළිතුර කුමක් ද, යන්න දැන ගැනීමට ය (Bukkyo Dendo Kyokai, 2008, P.04).

මෙවැනි ප්‍රකාශයකින් වුව ද ලෝක පිතෘත්වය මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසත් චරිතයෙන් ඉස්මතු වන ආකාරය පෙනේ. මේ හැරුණු කොට ශාකාමුනි බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රඥාකුඩ බෝධිසත්වයන්ට විටෙක කරන ලද ප්‍රකාශයකින් ද මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ පිතෘත්වය ප්‍රකට ය “කුල පුත්‍රය, මොහොතකට නවතින්න. ඔබ මඤ්ජු ශ්‍රී බෝධිසත්වයන් දැකිය යුතු ය. ඔහුත් සමග සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය ගැන සාකච්ඡා කළ යුතු ය. ඉන් ඔබගේ බුද්ධ ක්‍ෂේත්‍රය බලා යා හැකි ය” (Bukkyo Dendo Kyokai, 2008, 19 Chap).

ප්‍රඥාකුඩ බෝධිසත්වයන් සමග මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් එම සාකච්ඡාව කරන විට වැඩ සිටින්නේ රථ රෝදයක් හා සමාන දහසක් පෙති ඇති නෙළුම් මලක් මත ය. මෙකී තත්වය සැබවින් ම මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ සර්වේශ්වරත්වය ප්‍රකට වන අවස්ථාවකි. මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගෙන් ප්‍රඥාකුඩ බෝධිසත්වයන් අසන්නේ මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුනි, නාරජුගේ මාලිගාවට ගිය ගමනේ දී කොපමණ සත්වයන් පිරිසක් ධර්මයේ සමාදන් කරවූයේ ද? (Bukkyo Dendo Kyokai, 2008, 19 Chap) යනුවෙනි. එහි දී මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් පිළිවදන් දෙනුයේ මෙලෙස ය. “මට එහි සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණය කළ නොහැක. ගණන් කොට අවසන් කළ නොහැක. මුවකින් එය ප්‍රකාශ කළ නොහැකි තරම් ය. මානයකින් එය මැනිය නොහැකි ය. මොහොතක් සිටිනු මැනව, එය ඔප්පු කිරීමේ සාධක මට පෙන්විය හැකි ය” (Bukkyo Dendo Kyokai, 2008,19 Chap).

පිළිවදන් දීම අවසන් වීමටත් ප්‍රථම නෙළුම් මල් මත වැඩසිටීමින් මහසාගරයෙන් නික්මුණු අසංඛ්‍ය අප්‍රමාණ බෝසත්වරුන් ගිජුකුළු පර්වතයට පැමිණ අහසේ වැඩ සිටිය අතර මේ සියලු බෝසත්වරුන් මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මයෙහි පිහිටුවා විමුක්ති මාර්ගයට පැමිණ වූ පිරිස් ලෙස පැහැදිලි කෙරෙයි. මේ නයින් හඳුනාගත හැකි වන්නේ සර්වචාරාපි වූ සර්වේශ්වර වූ ස්වරූපයක් ඇති මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් ලෝක සත්වයාගේ පියකු වශයෙන් හැඳින්වීමට තරම් සාධක සොයාගත හැකි බවයි.

මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ ගුණ වර්ණනා කරමින් නිර්වාණාවබෝධය නැතහොත් බෝධිඥානය පිණිස කටයුතු කරන මෙන් කරන ප්‍රකාශය යාඥාවක් ලෙස නිරූපිත ය. මෙම බෝසතුන් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය දේශනා කරන බුද්ධ පුත්‍රයා ලෙස ප්‍රකට වන අතර ම අනෙක් අතින් සත්වයා දුකින් මුදවා ගන්නා ලෝක පිතෘවරයෙක් වශයෙන් ද නිරූපිත ය. එක් අවස්ථාවක මෙමත්‍රේයනාථ බෝසතුන් විසින් නගන ප්‍රශ්නවලට ලබාදුන් පිළිතුරුවලින් ද මඤ්ජු ශ්‍රී බෝධිසත්වයන්ගේ ලෝක පිතෘත්වය ප්‍රකට වෙයි “මහාධර්මශ්‍රවණ සංකථාමාදිං කුලපුත්‍රා සත්ථාගතසා කතීාමහිප්‍රායාල

මහාධර්ම වාණිජව්‍යාප්තවර්ණංව මහාධර්මපුණ්ඩරිකසංක්‍රවාදනං ච යථා මම කුල පුත්‍රාථ ප්‍රතිභාසතිල යථා ච මයා පූර්වකාණංකථාගතානමහර්තාං සමයක්සමුද්ධංනාමිදමෙවරූපං පූර්ව නිමිත්තං දාණ්ටමභුත්... (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 21 පිටුව).

මේ ආකාරයෙන් තථාගතයන් වහන්සේගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් හා රශ්මිකදම්භයන් නිකුත් වන්නේ සද්ධර්මපුණ්ඩරිකය දේශනා කිරීමට ආසන්න වූ බව ගම්‍ය කරමින් බව ප්‍රකට කෙරෙන දීර්ඝ විස්තරය යථෝක්ත කරුණ මනාව ප්‍රකට කරන්නකි. “මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් වහන්ස, මහාප්‍රඥාවෙන් සීල ගුණයෙන් හෙබි අභිත මහාසත්වරයකු වූ ඔබ අප්‍රමාණ සත්ත්ව සමූහයක් ධර්මයේ සමාදන් කරවා විමුක්තියට පත්කරන ලද්දේ වෙයි. දැන් මා මේ සභාවේ සිටින අන් සියල්ලන් ද ඒ සියලු දෙනා දක්නා ලදි. පරම සත්‍ය මූලධර්මය දේශනා කරන්න. එක ම යානයක් පිළිබඳ දොරටු විවෘත කරන්න. බොහෝ සත්ත්වයන්ට පුළුල්ව මාර්ගෝපදේශය දක්වන්න (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 22 පිටුව). මෙලෙස සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රයේ දී ප්‍රඥාකුඨ බෝධිසත්ත්වයන් මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ව වර්ණනා කරන ආකාරයත්, පරම සත්‍යය දේශනා කරන්නයැයි කරන ආරාධනාවත් මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ ලෝක පිතෘත්වයට සාධකයෝ ය “මහසයුරේ වසන අතරතුර දී මා විසින් දේශනා කරනු ලැබුවේ සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය පමණක් ම ය” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 22 පිටුව). මෙසේ මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන් ම කරන ප්‍රකාශයෙන් ගම්‍ය වන්නේ මහාසාගරය තමන් වහන්සේගේ වාසස්ථානය වන බවයි. මහායානයෙහි දක්නට ලැබෙන දේවත්වාරෝපණය ඉතා දෘඪව යෙදුණු තැනක් සේ මෙකී අවස්ථාව හඳුනා ගත හැකි ය. මෙය ද මඤ්ජු ශ්‍රී බෝසතුන්ගේ ලෝක පිතෘත්වයට සාධකයකි. මේ අනුව විද්‍යමාන ස්වරූපය වන්නේ ආරම්භයේ දී සත්ත්වයාගේ ආරක්‍ෂකයා වූ මෙතුමාට කල්යාණ ම ලෝක පිතෘවරයකු බවට පරිවර්තනය වීමෙහිලා අවශ්‍ය කරුණු සම්පූර්ණ වූ බව ය.

අවලෝකිතේශ්වර බෝසත්වරයාණෝ

- මුද්‍රාව - නමස්කාර
- සංකේතය - අක්‍ෂමාලාව හා පද්මය
- වර්ණය - ශ්වේත
- භාර්යාව - තාරා
- මන්ත්‍රය - ඕම්, මණි පද්මේ හුම්!
- වජ්‍රමන්ත්‍රය - ශ්‍රී
- ධ්‍යානී බුද්ධ - අමිතාභ
- ධ්‍යානී බෝධිසත්ත්ව - අවලෝකිතේශ්වර
- මානුෂී බුද්ධ - ශාක‍්‍යමුනි

අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ගේ පිතෘත්වය සුවිශේෂීත්වයකින් ඉදිරිපත් කරන අයුරු මහායානය පුරා ම දක්නට ලැබේ. යථෝක්ත බෝසත්වරුන්ට වඩා ලෝක

පිතෘත්වය සෘජුව ම ආරෝපණය කරන ලද්දේ අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ට ය. කල්පදෘම අවදාන මාලාවෙහි මාත්සර්ය චාරිත්‍රාවදානයේ මෞද්ගලායාන හිමියෝ දකින්නේ දුකින් දැවෙන පුද්ගලයාගේ දුක ඉවත් කිරීමේ ශක්තිය ඇත්තේ අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ට පමණක් බව ය. එහි දී මෞද්ගලායාන හිමි බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් අසන ප්‍රශ්නයකට දෙන ලද පිළිතුර මෙසේ ය. “ඉති උක්තේ තෙන සිස්සේන ස සර්වජ්ඥෝබුචිත් පුතන්.....” “තතෝ රතනත්‍රයම් සමර්ත්වා සරණම්ච ප්‍ර යාසාති.....” (Kalpadruma. 1998, 113p). මහායානයෙහි දී ගැලවුම්කාරී බව බුදුරජාණන් වහන්සේට ආරෝපිත වුවකි. මෙකී තත්ත්වය අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ට ද පැවරී ඇත. නරක ක්‍රියා කරන ලද ප්‍රේතියක් ජීවිත පන්සියයක් මුලුල්ලේ ම දුක් විඳී. අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝසතුන් ඉන්පසුව ඇයට පිහිට වෙයි. එමෙන් ම බොහෝ සැලකිල්ලෙන් කරුණා ධාරාව පතුරවන බව ද පැහැදිලි කෙරේ. එතුමා ඇයව දුකෙන් මුදවන අතර තුනුරුවන් ගැන පහදවා ධර්මය දේශනා කර අවසානයේ දී සුඛාවතී බුද්ධ රාජ්‍යට යවන බව ද පැහැදිලි කෙරේ (Kalpadruma, 1998, 14 Chap 179 -183). සත්ත්වයාට ධර්මාවබෝධය ලබා දී අවසානයේ දී සුඛාවතී බුද්ධරාජ්‍යයට මෙහෙයවන බව සමාධි රාජ සූත්‍රයේ ද විස්තර වෙයි. මහායානයේ නොයෙක් තැන්වල මෙතුමා නිරූපණය වන්නේ සත්ත්වයන් දුකෙන් ගලවා සුඛාවතී බුද්ධරාජ්‍යයට යවන දේව නියෝජිතයා වශයෙනි.

කල්පදෘම අවදානමාලාවේ ස්ථවිරක අවදානයෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්වයන්ගේ ආනුභාවයෙන් ස්ථවිරක තෙරුන් වහන්සේව වේදනාවලින් නිදහස් කිරීමට සමත් වූ බව ය (Kalpadruma, 1998, 19 Chap. 139 - 149). මෙවැනි අවස්ථා ගණනාවක් ම කල්පදෘම අවදානමාලාවෙහි දක්නට ලැබේ. විශේෂයෙන් මහායානය පුරා ම සුවිශේෂී බෝධිසත්වවරයෙක් වශයෙන් අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් ඉස්මතු වන බව දක්නට ලැබීම සුලභ ය. පෞද්ගලිකව ම සත්ත්වයන් බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිපදාවට යොමුකිරීමට අවලෝකිතේශ්වරයන්ට හැකියාවක් ඇත. එමෙන් ම එයට අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝසතුන්ගෙන් උපෝසථ වරයක් ලබා ගැනීම, එය පුරුදු කිරීම හා පිළිපැදීම කළයුතු බව දැක්වේ. එයට හොඳ ම නිදසුනක් ලෙස කල්පදෘම අවදානමාලාවේ ශ්‍රීමතී කථාව හඳුනාගත හැකි ය. ඒ අනුව මෙතුමා සත්ත්වයන්ට බෝධිසත්ත්ව වර්ගාව ප්‍රදානය කරන්නා ලෙස ද නිරූපිත ය. එමෙන් ම අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන් සියලු ම බෝසත්වරුන්ගේ ප්‍රධානියා වශයෙන් හඳුන්වා ඇති අයුරු ද කල්පදෘම අවදානමාලාවේ දී දැකිය හැකි ය.

මහායාන සූත්‍ර ගණනාවක ම අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්වයාණන් ලෝක පියකු වශයෙන් නිරූපණය කර ඇතත් මෙහි දී වැඩි අවධානයක් යොමු කරනුයේ සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ දී මෙතුමාගේ පිතෘත්වය කෙසේ දැ'යි සොයා බැලීමට ය. අවලෝකිතේශ්වර යන වචනයෙන් මෙම බෝසතුන් හඳුන්වනු ලබන්නේ කුමක් නිසාදැයි අක්‍ෂයමතී නම් බෝසත්වරයාට සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ දී දේශනා කරන විස්තරයක දී පැහැදිලි කෙරෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ හා අක්‍ෂයමතී බෝසතාණන්

වහන්සේ අතර වූ සාකච්ඡාව උක්ත කාරණය සම්බන්ධයෙන් වැදගත් වේ. මෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කරති. “ගණන් කළ නොහැකි සිය දහස් ගණන් සත්ත්වයන් නොයෙක් දුක් වේදනා විඳිමින් පීඩාවන්ට භාජනය වන්නේ යැයි සිතන්න. නොයෙක් වද වේදනාවන්ට භාජනය වන්නේ යැයි සිතන්න. එසේ වූ විට ඔවුන්ට අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ගේ නම අසන්නට ලැබී එක ම මනසකින් අවලෝකිතේශ්වර යැයි ආමන්ත්‍රනය කරන කල්හි එය ඔහුට ඇසීමෙන් සියලු දුක් වේදනාවලින් මුදවන්නේ ය” (Bukkyo Dendo Kyokai, 2008, 233p). මෙතුමාගේ නාමයෙන් සමස්ත විශ්වය ම අවලෝකනය කරන ප්‍රධානියා යන්න ද අර්ථ ගන්වා ඇත. අන් සියලු බෝසත්වරුන්ගේ ශක්තීන් අභිභවා පිතෘ සංකල්පය ඉස්මතු වී පෙනෙන බෝසත් වරයෙක් ලෙස හඳුනා ගත හැකි වන්නේ මොහු ය. මෙතුමාගේ නානා අවතාරයෝ ද වෙති.

එහිදී තැනක අත් සතරකි, තවත් තැනක අත් දහයකි, අත් තැනක හිස් තුනක්, ඇස් තුනක්, අත් සතරක් ද වෙයි. තව තැනක හිස් පහක් ද ඇස් තුනක් ද අත් සුවිස්සක් ද වෙයි. අත් දහසකින් යුත් අවතාරයක් ද අවලෝකිතේශ්වරට ඇත්තේ ය. එහි දී කඩුවක් සහ පළිහක් දැරූ දැතක් හිස උඩ වෙයි. ඉදිරියෙහි නාගයකුගේ දරන වැළකී (ලක්දිව මහයාන අදහස්, 1978, 203 පිට). මෙහි නිරූපණය වන ආකාරයට අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් වනාහි සර්වේශ්වර පෞරුෂයකින් වර්ණිත සුවිශේෂී බෝධි සත්ත්වයන් වශයෙන් මහායානයෙහි විවරණය වෙයි.

අමිතාහ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අග්‍රශ්‍රාවකයා ලෙස මෙතුමා හැඳින්වෙන අතර නුවණට අධිපති ද වේ. කාරණ්ඩව්‍යූහ සූත්‍රයේ මෙතුමා පිළිබඳ පුළුල් විස්තරයක් දක්නට ලැබෙන (ලක්දිව මහයාන අදහස්, 1999, 231 පිට) අතර එයට අනුව අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් ලෝක සත්ත්වයාගේ ගැලවුම් කරුවෙකි. එමෙන් ම අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් මැවුණේ ආදි බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ආත්මයෙන් බව ද ප්‍රකට ය. භෞතික වස්තූන් නිර්මාණය කරන ලද්දේ ද මොහු විසිනි. හෙතෙම සිය දෙ ඇසින් ඉර-හඳ දෙක ද, නළලින් ශිව දෙවියා ද, උරහිසින් බ්‍රහ්මයා ද, පපුවෙන් විෂ්ණු දෙවියා ද, දතින් සරස්වතී දේවිය ද, මුවින් සුළඟ ද, දෙපයින් පෘථිවිය ද වශයෙන් විශ්වය මැවූහ. ලෝකකාරණ්ඩව්‍යූහ සූත්‍රයේ දී සත්වයාගේ පියා ලෙස ද මොහු නිරූපිත ය. මෙහි දී අපේක්ෂා කරනුයේ සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රයෙන් නිරූපණය වන එතුමාගේ ලෝක පිතෘත්වය ප්‍රකට කිරීම බැවින් උක්ත සූත්‍රය කෙරෙහි වැඩි අවදානයක් යොමු නොකෙරෙයි.

අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් පිළිබඳ පූර්ණ විස්තරයක් සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රයේ 24 වෙනි පරිච්ඡේදයේ සමන්තමුඛ පරිවර්තයේ දී දක්නට ලැබේ. එම විස්තරයට අනුව ලෝක පියකු වශයෙන් බෝසතුන් නිරූපණය වීමක් දෘශ්‍යමාන ය “ඉහ කුලපුත්‍ර යාවන්ති සත්ත්ව කෝටිනසුතශතසහස්‍රාණී යානි දුක්ඛනි ප්‍රත්‍යානු භවන්ති තානි සවේද් අවලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්වසා මහාසත්වසා නාමධෙයං ගෘණ්‍යුථුපල තේ සචී තස්මාද්දුථ ස්වරසකන්ධාද් පරිමුචොරන්” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 540 පිට). සත්ත්වයෝ නොයෙක් දුක් වේදනා විඳිමින් පීඩාවන්ට

භාජනය වන්නේ ද එසේ වූ විටෙක අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ නම අසන්නට ලැබීමෙන් ම එම බෝධිසත්ත්වයන් විසින් දුක්ඛිත තත්ත්වයෙන් මුදවන බව පැහැදිලි කිරීමක් යථෝක්ත උද්ධෘතයෙන් ප්‍රකාශිත ය. මෙමගින් ගම්‍ය වන්නේ අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන් වනාහි සියලු සත්ත්වයන් දුක් වේදනාවලින් මුදවන පියකු බව ය. මෙවැනි සිදුවීම් ගණනාවක් ම අපට සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ දී හඳුනාගන්නට ලැබේ “යේ ව කුලපුත්‍ර සත්වා අවලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්ත්වසා මහාසත්ත්වසා නාමධෙයං ධාරිණ්‍යන්ති. සචෙතේ මහත්‍යාග්නිස්කණ්ඩො ප්‍රපතෙයුප්පල සචිතේ අවලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්ත්වසා මහාසත්ත්වසා තේජසා තස්මානමහතොග්නිස්කණ්ඩාත් පරමුවොයතේ (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 540 පිටුව).

යමෙක් අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ නාමය ධාරණය කරගෙන සිටින්නේ නම් ඔහු ගිනි ජාලාවකට මැදි වූයේ නමුදු බෝසතුන්ගේ සෘද්ධිප්‍රාතිහාර්ය බලය නිසා නොදැවෙන බව දැක්වෙයි “සචෙත පුනථ කුලපුත්‍ර සත්වා නදිහිරුහ්‍යමානා අවලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්ත්වසා මහාසත්ත්වසායාකුන්දං කුයුප්පල සචාස්තා නධ්‍යස්තේෂාං සත්වානං ගාධං දද්ධුප්පත සචෙත පුනථ කුලපුත්‍ර සාගරමධෙය වගනාහිරුඨානාං සත්වකොට්ඨයුත්ත ගතසහසුරාණං හිරණ්‍ය සුවණ්මණ්මුක්තාවච්චෙච්චුර්ය ශඛිබ් ශීලා ප්‍රචාලාශ්ම ගර්භ මුසාර ගල්වලෝහිත මුක්තාදීනාං කාතානි ධීනාං ස පොතස්තෙෂාං කාලිකාවාතේන රාක්ෂසිද්ධිපේ ක්ෂීපතථසායාත්ල තස්මිංශ් ව කශ්චිදෙවෙකථ සත්වථසායාත් යො’වලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්ත්වසා මහාසත්ත්වසායාකුන්දං කුර්යාත් සචිං තේ ” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, පරි. 24).

උක්ත උද්ධෘතයෙන් විස්තර වන්නේ යම් පුද්ගලයෙක් සැඩ වතුරකට හසු වී ගසාගෙන යන විට අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ නාමය හඬනගා කියූ සැනින් ම ඔහු ගොඩබිමට පැමිණෙන බව ය. එමෙන් ම සියදහස් ගණන් සත්ත්වයන් රත්, රිදී, මුතු මැණික්, සක්, පබලු ආදී වටිනා දේ පුරවාගත් නොකාවක නැගී යන අතර මග දී සැඩ සුළඟක් පැමිණ රාක්ෂසයන්ගේ දිවයිනට ගසාගෙන යයි ද එවිට නැවේ සිටි එකකු විසින් හෝ ‘අවලෝකිතේශ්වර’ යන නම කියනු ලබන්නේ ද එවේලේ ම එම පිරිස රාක්ෂස උවදුරුවලින් මිදෙන බව ය. මෙසේ මේ සියලු කරුණුවලින් පැහැදිලි වන්නේ සර්වේශ්වර ලෝක පිතෘවරයකුගේ ස්වරූපයකින් අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් නිරූපණය වන අයුරු ය. එකී ලෝක පිතෘත්වය නිසා ම අවලෝකිතේශ්වර යන නමින් හඳුන්වන බව ද සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රයේ ම “අනේන බලු පුනක් කුලපුත්‍ර කාරණෙන අවලෝකිතේශ්වරොබෝධිසත්චෝ මහාසත්චෝ අවලෝකිතේශ්වර ඉති සංඥායතේ ”යන්නෙන් පැහැදිලි කෙරෙයි (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, පරි: 24).

“සචෙත කුලපුත්‍ර කශ්චිදේව වධොයාතසාෂ්ටොවලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්ත්වසා මහාසත්ත්වසායා කුන්දං කුයීත්ල තානි තේෂාං වධ්‍යසාතකානං ශස්ත්‍රාණි විකීයීන් සචෙත බලු පුත්‍ර කුලපුත්‍ර අයං ත්‍රිසහසු හාසාහසුො ලොකධාතුයී

ඤාණයෙන් පරිපූර්ණ හවේන්ල තේවලෝකිතේශ්වරසා මහාසත්වසා මාහාසත්වසා නාමධෙය ප්‍රභණෙන..... සත්ත්වා දාවාර්සෙසමභිචිනිගඛබන්ධනෙනඛි බද්ධො හවේන්ල අපරාධ්‍යනපරාධී වාල තසාචලෝකිතේශ්වරසා බෝධිසත්වසා මහාසත්වසා නාමධෙය-ග්‍රහණෙන ඤප්‍රං තානි” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, පරි. 24). මෙයින් අර්ථවත් වන්නේ යම්කිසි පුද්ගලයකු තර්ජනාත්මකව කඩු කිණිසිවලින් පහර කෑමකට ලක්වන්නේ නම් එවේලේ හෙතෙම අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ගේ නම සිහි කිරීම කළයුතු අතර එවිට කඩු, කිණිසි බිඳී ගොස් පහර දෙන්නට ආ පුද්ගලයා වේවිලීමට පටන් ගන්නා බවයි. එමෙන් ම යඤ්ඤ රාඤ්ජාදීන් හිරිහැර කෙරේ නම් එවිට අවලෝකිතේශ්වරයාණන් ගැන සිහිපත් කෙරෙයි ද, එවිට එම රාඤ්ජයන් එම පුද්ගලයාට හිරිහැර කරනු හෝ ඔහු දෙස බැලීමටවත් උත්සාහ නොකරති. එසේ ම නිරවද්‍යව හෝ සාවද්‍යව යමෙක්ව යදම්වලින් බැඳ දමා හිරිහැර කර ඇත්නම් එවිට ඔහු විසින් අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් සිහිපත් කෙරෙයි ද එවිට සියලු යදම්වලින් මිදෙන බව ද දැක්වෙයි.

මේ ආදී වශයෙන් විවිධ වූ ප්‍රාතිහාර්ය හා සෘද්ධිත් පිළිබඳ විග්‍රහයෙන් නිරූපණය වන්නේ මෙම බෝසතුන් වනාහී ලෝක පිතෘවරයකු ලෙස ඉදිරිපත් වන බවයි. අතිශයෝක්ති ලෙස හෝ අතිමානුෂිකත්වයකින් හෝ නිරූපණය වන සුවිශේෂී කාරණය වන්නේ ලෝක පිතෘත්වය බව මෙහි දී තව දුරටත් සාධනය වන කරුණු බොහෝමයක් විද්‍යාමානව පවතියි. බුදුරජාණන් වහන්සේ අඤ්ඤාදීන් බෝසතුන්ගෙන් අසන ප්‍රශ්න ද එහිදී විශේෂ වෙයි “යශ්ච කුලපුත්‍ර..... යශ්චද්වෘෂ්ඨිනාං ගඛගානදීවලිකාසමානාං බුද්ධානං හගවතාං නමස්කාරං කුඨාන්ල නාමධෙයානි ධාරයේන්ල යශ්ච තාවතාමෙව බුද්ධානං..... ස කුලපුත්‍රෝවා කුලදාහිතො වා තතෝනිදානං පුණ්‍යභිසංස්කාරං ප්‍රසවේත්, (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 24 පරි, 544 පිටුව). අඤ්ඤාදීන්, මිලියන හැටදෙකක් ගංගාවල වැලි සමාන බෝසතුන්ගේ නම් පිළිගෙන ඔවුන්ගේ නාම ධාරණය කරගෙන සිටින පුද්ගලයන් සිටින්නේ යැයි සිතන්න. ඔහුන්ගේ ජීවිතාන්තය දක්වා ම සිව්පසයෙන් සංග්‍රහ කරන්නේ ද ඔබගේ අදහස කුමක් ද? එම කුල පුත්‍රයා හෝ දියණිය බොහෝ ඵල ලබන්නේ ද? නොලබන්නේ ද? යනුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ නගන ප්‍රශ්නයට අඤ්ඤාදීන් බෝසතුන් විසින් ‘තථාගතයන් වහන්ස, නිසැකව ම බොහෝ මහත්ඵල ලබනු ඇත’ යනුවෙන් පිළිවදන් දෙන ලදී.

බුදුරජාණන් වහන්සේ නැවතත් මෙසේ දේශනා කරති. “යශ්ච කුලපුත්‍ර තාවතාං බුද්ධානං..... යශ්ච අවලෝකිතේශ්වරසා..... ඒකම්පි නමස්කාරං කුඨාන්ල නාමධෙයං ච ධාරයේන්ල සමෝනයිකොදුනති. රේකථ පුණ්‍යභිසංස්කාරං උභයතො හවේත් යශ්චතේෂාං ද්වෘෂ්ඨිනාං ගඛගානදීලිකාසමානාං බුද්ධානං..... එතාවාභො පුණ්‍යස්කන්ධො න සුකරො ඤ්ඤාදීන් කල්පකෝට්ඨයුත ගතසහ සොරපි.....(සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 24 පරි, 544 පිටුව). මේ සංවාදයෙන් පැහැදිලි වන්නේ යම් කිසි පුද්ගලයකු අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන් පිළිගෙන, දරාගෙන එක වතාවක් හෝ නමස්කාර කරන්නේ නම් එවිට ඔහු හා බෝසතුන්

විශාල සංඛ්‍යාවකට ජීවිත කාලය පුරා ම දානෝපාහාර දක්වන ලද පුද්ගලයෙක් අතර වෙනසක් නොපවතින බවයි. එහි දී ලැබෙන පුණ්‍ය ශක්තිය අසංඛ්‍යය, අප්‍රමාණය, සීමාවකින් තොර ය. මෙහි දී මෙසේ විග්‍රහ වන්නේ අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ පරමත්වයයි. මෙතුමා සියලු බෝසතුන් අභිභවා පරම බෝසත්වරයාණන් ලෙස මහායානයේ දී පිළිගැනෙන බව ද එමගින් තවදුරටත් ප්‍රකට ය. මෙසේ සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ දී නොයෙක් අවස්ථාවන්වල දී අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන් නිරූපණය වී ඇත්තේ ලෝක පිතෘවරයෙක් වශයෙන් බවට විවාදයක් නැත. අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ එක ම අභිප්‍රාය ලෝක සත්ත්වයන් දුකින් ගලවාගැනීම බව මෙහි දී පැහැදිලි ය. කල්පදෘම අවදානමාලාවේ නොයෙක් මාර්ගයෙන් සත්ත්වයාට උපකාර කරන බව මෙසේ දැක්වේ. “සන්තස්ස ක්‍රිහවෙලොකේ බෝධිවර්සානුසාධිනන් තෙසාමි නාථා මහාසත්වා බෝධිසත්වා ජ්හාන්ම ජාහ” (Kalpadruma, 1998, 20 Cha - 379 Vs., Edited by Dr. Vigeshinya).

එතුමා විටෙක බුද්ධ ස්වරූපය ද, විටෙක බෝධිසත්ත්ව ස්වරූපය ද, විටෙක පසේ බුදු වරයකුගේ ස්වරූපය ද විටෙක ශ්‍රාවකයකුගේ ස්වරූපය ද ආදී වශයෙන් බ්‍රහ්ම, ශක්‍ර, වෛශ්‍රවණ, රජ, මිනිස්, ගෘහපති, ඇමති, බ්‍රාහ්මණ, ශ්‍රමණ, උපාසක, උපාසිකා, තරුණ ළමයෙක්, මකරෙක්, යකෙක්, ගාන්ධර්වයෙක්, අසුරයෙක්, එමෙන් ම ගරුඬ, කින්තර, මහෝරගාදී ඕනෑ ම ස්වරූපයකින් පෙනී සිට සත්ත්වයන් දුකින් ගලවා ගැනීමට උත්සාහ ගන්නා බව පැහැදිලි කෙරේ “සති කුලපුත්‍ර..... බුද්ධරූපේන සක්ඛානං ධර්මං දේශයතිසන්තිලොකධාන්වච ශේෂවලෝචනිතේශ්වරො බෝධිසත්වෝ මහාසත්වෝ බෝධිසත්වරූපේන” (සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, 545 පිටුව).

මේ අනුව අවලෝකිතේශ්වරයාණෝ තම දරුවන් දුකින් ගැලීසිටින විට ඉන් ගලවා ගැනීම සඳහා තමාගේ ස්වරූපය වෙනස් කරමින් කටයුතු කරන අයුරු පෙනේ. දෙවි, මිනිස්, නාග, යක්ෂ, බ්‍රහ්මාදී සියලු සත්ත්ව කොට්ඨාසයන් අභිභවමින් ඔවුන්ගේ සුඛ විභරණය සඳහා කටයුතු කරන බැවින් ද මෙම විස්තරයෙන් ප්‍රකට වන්නේ බෝධිසත්ත්වයන්ගේ ලෝක පිතෘත්වයයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් තවදුරටත් දේශනා කරනු ලබන්නේ අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන ලෙස ය. ලෙඩ රෝග විපත් උවදුරු පීඩා, සිත්තැවුල් මේ ආදී කුමන දුකක දී වුව ද අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන් ගැන සිතන ලෙසත්, එතුමාගේ බලය ගැන සිතන ලෙසත්, එතුමාගේ ශක්තිය ගැනත් සිහිපත් කරන ලෙසටත් අවවාද කරති. එවිට ඒ සියල්ලෙන් ම ඔබ මුදවන බවත්, සැප ළඟා කරදෙන බවත්, මෙහි දී වැඩිදුරටත් දේශනා කරති. මෙලෙස අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයාණන් සතු ලෝකපිතෘත්වය සද්ධර්මපුණ්ඩරිකයේ බොහෝ කොට ව්‍යාප්ත වන අයුරු හඳුනාගත හැකි ය. මෙකී කාරණය සනාථ වන සුවිශේෂී තැනක් කල්පදෘම අවදානමාලාවේ පෙනේ. ථේරවාදී ඉගැන්වීම්වලට අනුව යම්කිසිවකු ආනන්තර්‍ය පාපකර්ම කරන ලද්දේ ද ඔහුට විපාක දීමෙන් විනා එයින් නිදහස් වීමට නොහැකි ය. එනමුත් එහි දී එකී තත්ත්වය වෙනස් කිරීමේ හැකියාව අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්ත්වයන් සතුව ඇති බව පැවසෙන

අතර මෙකී තත්ත්වය අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්ත්වයන්ගේ ජීතාත්වය ප්‍රකටව තීව්‍ර කරන්නකි.

අජාසත් රජු පිතෘ සාතකත්වයෙන් නිදහස් වීම සඳහා බුදුරජාණන් වහන්සේ හමුවීමට ගිය අතර එවිට බුදුරජාණන් වහන්සේ උපදෙස් දෙන්නේ අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්ත්වයන්ගේ සරණාගතයෙක් වී උපෝසථවෘත්තය අනුගමනය කරන ලෙස ය. ඒ අනුව අජාසත් රජු අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ සරණාගතයෙක් වූ බව විස්තර කෙරේ (Kalpadruma.A.M – 20 Cha.- 385 Vs., Edited by Dr. Vigeshinya). අවලෝකිතේශ්වර බෝසතුන්ගේ ආනුභාවයෙන් දුකින් ගැලවී සුඛාවතී බුද්ධරාජ්‍යයට ගිය බව ද කල්පදෘම අවදානමාලාවේ මෙසේ දෘශ්‍යමාන ය “යන් නාම ස්මෘතිමාත්‍රේන සත්ත්වා නිරමුක්ත පාපකාන් සද්ධර්මගුණරත්නධාන් සම්ප්‍රයන්ති සුඛාවතීම්” (Kalpadruma.A.M – 20 Cha-383 Vs. Edited by Dr. Vigeshinya). මෙකී කරුණු මගින් ගම්‍යමාන වන්නේ අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්ත්වයන් සත්ත්වයන්ගේ පවි කමාකරන පරම දෙවියා වූ බව ය. ලෝක පියකු වශයෙන් කරුණා ධාරාව තුන්ලෝකයේ ම පතුරවමින් වාසය කරන බව ය. එහි ම තවදුරටත් සඳහන් වනුයේ සකල සත්ත්වයන්ට නොයෙක් මාර්ග මගින් උදව් උපකාර සිදුකරන බව ය.

උක්ත සියලු නිදර්ශන මගින් සනාථ වන්නේ සෙසු ප්‍රධාන බෝධිසත්ත්වයන් සන්දෙනා අභිභවා අවලෝකිතේශ්වරනාථ බෝධිසත්ත්වයන්ගේ ලෝක පිතෘවය ඉස්මතු වන ආකාරයයි. එමෙන් ම විශ්වයේ සෑම තැනක් සඳහා ම දොරටුවල පෙනී සිටීම මෙතුමාගේ ජීතාත්වය ඉස්මතු වන හොඳම සාධකයකි. අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන් විසින් සත්ත්වයන් ආරක්ෂා කරන අතර සත්ත්වයා දුකින් මුදවා ධර්මාවබෝධය ලබා දී අවසානයේ දී සුඛාවතී බුද්ධරාජ්‍යයට යොමු කරවන බව සද්ධම් පුණ්ඩරිකයේ මෙන් ම බොහෝ මහායාන සූත්‍රවල පිළිගැනීමයි. මෙකී තත්ත්වය අනෙක් සෙසු බෝධිසත්ත්වයන් කෙනකුට හෝ ආරෝපණය නොවීමෙන් ම ප්‍රකට වන්නේ අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ගේ පරමත්වය යැයි ද, ලෝක පිතෘත්වය යැයි ද හඳුනාගැනීම නිවැරදි ය.

හින්දු දර්ශනයෙහි දක්නට ලැබෙන ඊශ්වර (ශිව) දෙවියන්ගේ ස්වරූපය මහායානයේ දී අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ත්වයන්ට හිමි වී ඇති බව හඳුනාගත හැකි ය. ලෝක නිර්මාණය, පාලනය ආදී විශ්ව ක්‍රියාකාරී ධර්මතාවන්ට අධිපතිත්වයක් ඇති මෙම බෝසතුන් සවච්ඡාපී, සචිතෝහද ලෙස ද හුවා දැක්වෙයි. දසදහස් ගණනක් සියලු බෝධිසත්ත්වයන්ගේ ශක්තිය අභිභවනය කරමින් තුන්ලෝකවාසීන්ට පියකු වශයෙන් නිරූපණය වන අයුරු මහායාන ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන් ප්‍රකාශිත ය. මෙලෙස බෝසත්වරුන් පිළිබඳ සුවිශේෂී වූ ආකල්පයකින් ලෝක පිතෘත්වය මහායාන සූත්‍රයන්හි දී ගොඩනැගී ඇති අයුරු හඳුනාගත හැකි ය.

ලෝකයේ බෝධිසත්වරුන් ලක්ෂගණනින් සමන්විත ය. සියලු ම බෝසත්වරු තථාගතයන්ගේ පුත්‍රයෝ වූහ. තථාගතයන්ගේ පුත්‍රයෝ දහම් දෙසන විට

සම්පූර්ණයෙන් ඉවසිලිවත්ක විය යුතු ය. කරුණාව, මෛත්‍රිය හා මාදුභාවය සියලු සත්ත්වයා වෙත දැක්විය යුතු බවත් නොසැලකිල්ලට හා ආලසය මනසට ඉඩ නොදිය යුතු යැයි ද උපදෙස් දෙමින් ධර්ම දේශනා කළයුතු බව ද, බුදුරජාණන් වහන්සේ මහායාන සූත්‍රවල දී බෝසත්වරුන්ට දේශනා කරති. ඒ අනුව ධර්මය දේශනා කරන ධර්ම දූතයන් වශයෙන් බෝසත්වරුන් සත්ත්වයා හමුවට පැමිණෙන බව හඳුනා ගැනේ. මෛත්‍රෙයනාට, අවලෝකිතේශ්වර, සමන්ත්‍රහද, මඤ්ජු ශ්‍රී වැනි බෝසත්වරුන් අනෙක් බෝසත්වරුන් අතුරින් වැදගත් වන්නේ ඔවුන් අසිරිමත් ලෝක පිතෘවරයකුගේ ස්වරූපයෙන් පිළිඹිබු වීම නිසා යැයි කල්පනා කළ හැකි ය. බුද්ධ කාර්යට සහාය වන්නන් වශයෙන් දැක්වෙන එවැනි බෝසත්වරුන්ගේ කායඝී සාඵලය අර්ථග්‍රහණය කළ හැක්කේ ලෝක සත්ත්වයාගේ පියකු වශයෙන් බව පූර්වෝක්ත සර්වාකාර නිදර්ශනයන්ගෙන් ප්‍රඥායමාන කෙරේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

අංගුත්තරනිකාය අට්ඨකථා (මනෝරථපූරණී), 1925. සයිමන් භේවාචිකාරණමුද්‍රණය, කොළඹ.

මජ්ඣිම නිකාය, 1988, බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා, කොළඹ.

වෛගේෂිනා, 1937, සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1937, සමාධිරාජ සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1945, ශාලිස්තම්භ සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1935, ආර්ය ලංකාවතාර සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1950, ලලිත විස්තරය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1942, ගණ්ඩවග්ගුහ සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1940 සුඛාවතී සූත්‍රය (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

වෛගේෂිනා, 1937, අෂ්ටසාහස්‍රිකා ප්‍රඥාපාරමිතා (සංස්), දර්භංගා මිටීලා.

සද්ධර්මපුණ්ඩරික සූත්‍රය, 1978, බෞද්ධ ආකර ග්‍රන්ථ මාලා-1.

සාසානරතන හිමි එම්, 1975, ලක්දිව මහායාන අදහස්. රත්න පොත් ප්‍රකාශකයෝ.

Egerton, C. Baptist, 1953, *Nibbana or the Kingdom?* M. D. Gunasena Co. Ltd.

Bukkyo Dendo Kyokai, 2008, *THE LOTUS SUTRA*, New York.

Dr. Vigeshinya, 1998, *Kalpadruma*, Mithila.